

Roger Liebi: A rockzene keletkezéséről

Az amerikai négerek „Rhythm & Blues” és a fehérek „Country & Western” zenéjéből ötvöződött egy odáig ismeretlen zene: a „Rock n' Roll”.

A „Rhythm & Blues” a maga kemény, átütő ritmusával az afrikai, bálványimádással kapcsolatos zenéből eredeztethető. (Elvben ez érvényes az egész jazz-zenére is.) A „Country & Western”-nel való összekapcsolódása által ez a zene a fehér ifjúság számára is rendkívül vonzóvá lett. Így vonulhatott át néhány év alatt diadalmenetben ez a zene az egész világon, és vonhatta az ifjúságot szabályszerűen az igézetébe. A „Rock,n' Roll”-ból az idők folyamán számos más zenei stílus keletkezett.

Hajsza az eksztázis után

A rock - általánosságban szólva - elektronikusan fölerősített, kihangsúlyozott ritmuson és ismétlésen alapuló, hangos és monoton zene, amely képes hallgatóit valósággal kábult állapotba hozni.

Dr. Eckhardt Knaul, orr-, fül-, gége-szakorvos a „Medizin Heute” (Orvostudomány ma) c. folyóiratban a következőket írta a rockzene eksztatikus jellegéről:

„...akár az őserdőben, akár a városban hangzik, mindig is motorikus zene ez, amely szüntelen ismétléseivel a csoportban levő embereknél a személyiség trónfosztásához és az egyéniség kioltásához vezet. A kritikus, irányító tudatot kiiktatja, és fellép egy megszállottság... A testi funkcióik fölötti kontroll elvész. Boldogító gyönyörélménynek tartják az elragadtatott állapotot, epilepsziához hasonló végtagrángatózással, üvöltéssel, harapással, nevetéssel, bevizeléssel és a ruhák széttépésével.”

Walter F. Hiss ugyanebben a folyóiratban a következőképpen jellemezte a rockzene hatását: *„Üvöltő húros hangszerek, elektronikusan fölerősített gitárok, ütőhangszerek hektikus staccatói (röviden, szaggatottan, a hangok éles elválasztása) megremegtetik az idegeket, kiiktatnak mindenféle gondolkodást, a beat- és rockzenészek többnyire fiatal hallgatóságukat egyetlen rikácsoló szörnnyeteggé változtatják, és az ájulásokot sikernek tekintik.”*

Miként magyarázható, hogy ez a fajta zene oly rövid idő alatt világméretű sikert aratott?

A rockzene olyan időben keletkezett, amikor a fiatalokban egyre hevesebb volt a vágy az eksztatikus és misztikus élmények iránt. Az ismert francia idegfiziológus, H. Gastaut egy 1970-ben megjelent cikkében ír „a kozmikus eksztázis hajhászásáról” (la quete d'une extase cosmique). Ebben (noha ő maga nem keresztyén) mélységes aggodalmát fejezi ki e „fejlődés” miatt.

Mi okozta az irracionális és a misztika utáni vágyakozást?

Hogy ezt jól megérthessük, először foglalkoznunk kell a változással, amely az emberi gondolkodásban Nyugaton (és fokozatosan az egész világon) az utóbbi évszázadban bekövetkezett. Közben meglátjuk, hogy mennyire igaz a következő bibliai alapelv:

„Olyan az ember, ahogyan gondolkodik” (vö. Péld 23,7a).

Darwin fejlődélmélete és a modern ember válsága

1859-ben adta ki Darwin „A fajok keletkezése a természetes kiválasztódás útján” c. könyvét. Ezt követte 1871-ben „Az ember származása” c. további munkája. Ezekkel a kiadványaival Darwin óriási sikert aratott. Sikerült népszerűvé tennie az evolúciós gondolkodást. Ezekkel a könyvekkel látszólag tudományos alapot vetett a modern gondolkodás számára, amelyből Istent mint Teremtőt (ahogyan Őt a Biblia kijelenti) száműzte. Elkezdtek valamennyi élőlényt, tehát az embert is, egy végtelenül hosszú fejlődés során véletlenül keletkezett terméknek

tekinteni. Így Darwin döntő változást idézett elő a nyugati gondolkodásban. A darwinizmus a gondolkodás számtalan területére óriási hatást gyakorolt. Teljesen új szemléletmódot hozott a filozófiában, pszichológiában, teológiában, történelemben, csillagászatban és még számos más szakterületen.

Ez a gondolkodásmód odáig vezetett, hogy sokan egy teljesen új világképet fogadtak el. Számtalan ember szakadt el a keresztyénségtől. A múltnak adták át a biblikus látást, amely szerint Isten teremtette az életet és alkotta az embert a maga hasonlatosságára.

A 19. század gondolkodása korunk általános válságát idézte elő. Ha az ember véletlen által keletkezett, ha Isten valóban nem létezik, akkor az ember létének nem lehet értelme, akkor mindennek abszurdnak kell lennie. A fejlődélmélet szerint ugyanis az ember csupán biokémiai gép, értelem és cél nélkül.

Egzisztencializmus

Ezen a ponton kapcsolódhattak be századunk különböző egzisztencialista filozófiái. Ezek a gondolkodási rendszerek elvben nagyjából ugyanazt fejezik ki.

Az értelem és a tudomány világosan mutatják, hogy az ember létének sem értelme, sem célja nincs. A tudományos realitás szükségképpen teljes pesszimizmushoz vezet bennünket. Ahhoz azonban, hogy a lét mégis elviselhető legyen, vakon bele kell ugrnunk az irracionalitás világába.

Arra a kérdésre, hogy ez az ugrás konkrétan milyen legyen, a különböző filozófiák a legkülönbözőbb válaszokat adják. Ajánlják pl., hogy ezt az ugrást határelményekkel, önmegvalósítással, kábítószer élvezettel, szabad szexszel, keleti misztikával vagy rockzenével érzük el.

A modern ember válsága - kivált a 60-as évektől kezdve - olyan fokot ért el, hogy a világ ifjúságának nagy tömegei lettek nyitottá és elérhetővé az efféle eszmék számára.

Aleistair Crowley (1875-1947)

Aleistair Crowley, angol mágus - a 20. század egyik legnagyobb sátánistája - már a 20-as években ajánlotta, hogy a fiatalokat meg kell tanítani arra, miként kerülhetnek transzállapotba, s ezáltal hogyan vehetik fel a kapcsolatot a démoni világgal. Három módszert ajánlott ehhez:

1. erős ritmuson, ismétlésen és monotónián alapuló zene,
2. kábítószer,
3. szabad szex (sajátos szexmágiát fejlesztett ki e célra).

Tanítványán, Kenneth Angeren keresztül Crowley lett a Rolling Stones szellemi tanítója (Kenneth Anger vezette be őket a démoni világba). Számtalan más csoportot is befolyásolt Anger közvetve vagy közvetlenül.

Amikor a rockzene kialakult, a nyugati ifjúság gondolati klímája - ahogy már említettük - éppen eljutott abba az állapotba, amely nyitott volt Crowley eszméi számára.

A rockzene maga erős ritmusra, ismétlésre és monotóniára épített zene! Számos rockegyüttes dalszövegeiben szabad szexet, kábítószerélvezést és okkultizmust propagált és propagál!

Hogyan hat a rockzene?

Mi okozza azt, hogy a rockzene képes a hallgatóit önkívületi (transz) állapotba hozni, és a démoni befolyásolás iránt fogékonyá tenni?

Hangerő

A rockkoncertek és diszkók hangereje elérheti a 120 decibelt (dB) is, (ami megfelel egy sugárhajtású repülőgép hangerejének közvetlen közletről). Erre a walkman" (fűhallgatós kicsi magnó) átlagos (!) hangereje 80-110 dB, sztereó készülék fűhallgatóval 85-100 dB.

A nagy hangerő valószínűtlenül magas stresszhatást idéz elő. Ugyanakkor a mellékvesében adrenalin stresszhormon válik ki. Ez megy végbe minden stresszhelyzetben. De ha hosszan tartó, rendkívül erős stresszhatásra kerül sor, akkor túl sok adrenalin keletkezik, amelyet az enzimek már nem képesek a testre nézve hasznosan lebontani, és így részben adrenokrómmá változnak át.

Az adrenokróm viszont nem más, mint egy pszichedélikus (tudatot megváltoztató) kábítószer, olyan, mint az LSD, Meskalin, STP, Psylocybin stb.! Ezért nem lehet csodálkozni azon, hogy a rockkoncertek és diszkók közönsége önkívületi állapotba kerül, és elveszíti az önkontrollt.

A fényorgonák hipnotikus hatása, az alkohol és kábítószer fogyasztása (kis mennyiségben is), valamint a valóság elől való menekülés erős vágya együttesen csak még erősíti az adrenokróm hatását.

Az adrenokróm önmagában enyhébb kábítószer mint az LSD, azonban a tapasztalatok ezzel a testsaját droggal fölkeltik a vágyat az erősebb kábítószerélmények iránt.

Tény, hogy a rockzene kábító hatása az agyban keletkezett endorphin (morfiumhoz hasonló) anyagokra is visszavezethető. Ezt a területet mindenesetre még csak kevésbé kutatták.

Ebben az összefüggésben kiegészítésül hadd mutassak még rá a rockzene és a klasszikus zene közti egyik lényeges különbségre:

A klasszikus zenében is előfordul a nagy hangerő, azonban itt állandóan változik egymással a csúcspont (feszültség) és a feszültséget feloldó nyugodtabb rész, úgyhogy a hallgató újra meg újra „kipihenheti” magát. A rockzenében azonban minden, vagy majdnem minden csúcsponton játszódik le. (Ezzel természetesen nem akarjuk azt mondani, hogy a klasszikus zene elvben erkölcsileg teljesen befolyásmentes lenne.)

A „hallás”-jelenség

Miután láttuk, hogy a fűlön keresztül milyen gyorsan keletkezhethet erős stressz, figyelnünk kell még a következő tényre:

„Az ember hallásrendszerének sejtjei már olyan ingerekre is reagálnak, amelyek kereken tízmilliószor kisebbek a tapintás ingerküszöbénél. A hallás tehát összehasonlíthatatlanul érzékenyebb, mint a tapintás. És sokkal erőteljesebben kapcsolódik az érzésekhez, mint a látás, idegfiziológiailag azért, mert a fűl és az agyban levő egyfajta érzéközpont (az ún. limbikus rendszer) között közvetlen kapcsolat áll fent. A test és a lélek, a tudatos és a tudattalan közti eme kapcsoló ponton dől el valamilyen zene dallamának és ritmusának a hatása” (Walter E Hiss).

Eksztatikus stíluselemek

A rockzenében azonban a hangerő mellett további feszültség- és izgalomkeltő stíluselemek is találhatóak bőségesen:

- monotónia és gyakori ismétlések
- kemény, átható beat
- szinkópák (A szinkópa a metrikus hangsúly előrehozatala a megelőző hangsúlytalan ütemrészletre. Az eredetileg hangsúlytalan ütemrészlet átveszi így az egyébként nem hozzá tartozó hangsúlyt.)
- off-beat - (Az off-beat eltolja a metrikus hangsúlyt a taktussal szemben, a szinkópához hasonlóan, de sokkal összetettebb módon, úgyhogy alig észrevehető.)
- ostinati - (Az ostinato olyan zenei figura, amelyet az egyik hangszer változatlanul és tartósan ismétel.)
- változatban szegény harmónia

- glisszandók (Egy hangköz csúsztatással való kitöltése a közben levő emelkedő és süllyedő hangokon keresztül.)
- smears (smirz) - (Rövid glisszandók, a melódia egyes hangjai között.)
- dirty notes (dörti notesz) - (hamis, vagy nem tiszta intonáció)
- scat (szkát) - (tartalmatlan hangok vokális előadása) eksztatikus kiáltozások
- elektronikusan torzított hangok (pl. visszakapcsolással).

Mindezek a stíluselemek képesek eksztázisba kergetni a hallgatót.

Ezeket a stíluselemeket afrikai kultikus zenében is alkalmazzák, hogy ezáltal agressziót (hadi táncok) vagy szexuális izgalmat (csoportszex, termékenységi kultusz) és bálványimádást keltsenek.

Monotónia és a szellem passzivitása

Mivel a rockzene (többnyire) átütő kemény beateen és ismétlésen alapul, ezért monoton zenének nevezhetjük. A tudat kikapcsolódik általa. Az ilyen zene gyakori hallgatása által növekszik a kikapcsolásra való képesség, s idővel egyre kevesebb szükséges eme passzivitás eléréséhez. És ebben rejlik a túlságosan gyakran föl nem ismert veszély! Az okkultizmusban a szellem passzivitása az egyik legfontosabb eszköz arra, hogy kapcsolatba lehessen lépni a démonok világával (vö. pl. a jóga, transzcendens meditáció, autogén tréning, kábítószerélvezet stb.)

A rockzenéről szóló egyik előadás után egy egyetemista, aki korábban LSD-t szedett, megerősítette, hogy a kábult állapotban hallgatott rockzene fölerősítette benne a kábítószer hatását. Ugyanakkor a klasszikus zene hallgatása csökkentette a kábítószer hatását. Ez érthető, mert a klasszikus zene (szerkezeti sokféleségével és változatosságával) aktivizálja a szellemet. A rockzene viszont monotóniájával a szellem kikapcsolódásához vezet.

Utalások az agysebészet területéről

Hogyan magyarázható, hogy a szellem passzivitása a démoni befolyások iránti erőteljes fogékonyságra vezet?

Wilder Penfield, a híres amerikai agysebész, számtalan műtété alapján, amelyeket éber állapotban levő pácienseken végzett, megállapította, hogy világosan különbséget kell tennünk az agy anyaga és az emberi szellem között. Elektródok által ingerelte páciensei agyának különböző részeit (mintegy előzetes tájékozódásul magához a műtétéhez). A reakciók alapján rendkívül érdekes megfigyeléseket tehetett. (Kutatási eredményei megtalálhatók a „The Mystery of the Mind” - Princeton, 1975. - könyvében.)

Ezek szerint az embernek független szelleme van, amely az agy anyagának segítségével gondolkodik; ugyanúgy, ahogy a számítógépes szakember a számítógép segítségével gondolkodik. De ha az ember szellemét passzívra teszik, akkor egy „másik szellem” kerítheti hatalmába az agyszámítógépet. Sir John Eccles, Nobel-díjas idegfiziológus (számos kutatási eredménye alapján) még azt is gyanítja, hogy ezek az idegen befolyások még az idegszinopszisokon is meg találhatók.

A rockzene üzenete

Eddig láttuk, hogyan hat a rockzene mint zene az emberre, tehát függetlenül az üzenettől, amit hordoz.

A következőkben mindenekelőtt azzal kívánunk foglalkozni, milyen üzenetet terjesztett a rockzene az utóbbi kb. 30 évben.

1. Szabad szex

Grace Slick énekesnő mondta: „Teljesen közömbös, mit mondanak a szövegek. Valamennyi dalunk ugyanazt jelenti: szabad szerelem, szabad szex.”

Aki veszi a fáradságot, hogy a rockzene többnyire angol szövegeit nagyító alá vegye, hamarosan megállapíthatja, hogy pontosan így van.

Amikor 1955 körül a rockzene a „Rhythm & Blues” és „Country & Western” ötvöződéséből előállt, a „Rock n' Roll” nevet adták neki. Ez a kifejezés a feketék gettónyelvében a „paráznaság” szinonimája. Fölismerték, hogy ez a zene szexuálisan ingerel.

Kneif Tibor zenetudós írja: „A heavy rock a maga megrázkódtató hatáskeltésével... az egész testre kihat, mindenekelőtt a hadtájékra, és ez utóbbi magyarázza a sokat dicsért szexuális izgató hatást, amely belőle árad.”

John Dages rockzenész mondja: „A rock n' roll' 99%-ban szex.”

Ian Dury így vélekedett: „Mindaz, amire testemnek szüksége van: szex, kábítószer és rock n' roll.”

Frank Zappa dalainak szinte nincs is más témája. „Megtámadott zenéjével szinte minden szexuális tabut, a kiskorúakkal való szextől egészen a szodómiáig (fajtalankodás állatokkal).”

A lemezborítókön is világosan továbbadják ezt az üzenetet. Ehhez járul az énekesek életstílusa, amely az őket hallgató rajongókra iránytmutatóan és utánzásra érdemesen hatott és hat.

2. Kábítószerélvezet

Eric Clapton kijelentette: „A rockzenész kábítószer nélkül csak félelme.”

A Rolling Stones így énekelt a „Sticky Fingers”-ben: „Kérlek, morfium-húgom, változtasd lidérces álmaimat álmokká. Édes kokain-unokahúgom, tedd hűvös kezedet a homlokomra.”

Ian Dury kábítószeréről alkotott véleményét már fentebb ismertettük.

A rockzenét a legbefolyásosabb propagandisták egyikének nevezhetjük. Nyilvánvaló, hogy ez a zene ingerlő erejével fölkelte a hallgatóban a vágyat a még intenzívebb tapasztalatokra. Lény, hogy a rockzerre, annak kábítószereket propagáló szövegei, és számtalan rockzenész „példája” egyike a 60-as évek kábítószerhullámát kiváltó leglényegesebb tényezőknek. A mai helyzettel kapcsolatban ezt írta Jean Martin Büttner pszichológus 1986 októberében: „... az egész zenei színteret teljesen szétszaggatták a kemény drogok.”

Számos zenésznek kellett életstílusáért korai tragikus halállal fizetnie (p1. Brian Jones, Jimmy Hendrix, Janis Joplin, Keith Moon, Sid Vicious, Elvis Presley többek között). De ugyan hány névtelen fiatal lépett nyomdokaikba?

3. Keleti misztika és okkultizmus

1968 tavaszán a Beatles együttes tagjai elmentek Maharishi Mahesh jógihoz, hogy bevezesse őket a transzcendentális meditációba. John Lennon ezután kijelentette: „Minden rendelkezésünkre álló eszközzel igyekszünk a transzcendentális meditációt' elterjeszteni.” Így került azután sor arra, hogy Maharishi Európába jöhetett, és félelmetes befolyásra és követők óriási táborára tehetett szert.

„My Sweet Lord” (Édes uram) c. énekében George Harrison „Krisnát”, a hindu istenséget imádtá.

Hindu gondolatok találhatók a következő zenekarok és énekesek dalszövegeiben: Carlos Santana, John McLaughlin, Yes, „Earth Wind & Fire”, Nina Hagen stb.

A 60-as évek végén keletkezett az ún. „Ragarock”.

Ez a rockzene India hindu zenei elemeit olvasztotta magába.

Mindeme befolyásolás következtében elsősorban Nyugaton számtalan fiatal elméjét ködösítette el a hindu eszmevilág.

„Rokonszenv az ördög iránt” c. énekükben a Rolling Stones tagjai az ördögöt imádták.

1962-ben azt mondta John Lennon: „Tudom, hogy a Beatlesnek olyan sikere lesz, mint idáig egyetlen más együttesnek sem. Pontosan tudom, mert ezért a sikerért eladtam lelkemet az ördögnek.”

A „Black Sabbath” (Fekete szombat) együttes 1969-ben okkult keresztelőkön elkötelezte magát az ördögnek. Lemezborítókön mágikus motívumok vannak, mint p1. sátánmisék és

boszorkányok. A „Reflection-Black Sabbath” (Fekete szombat refleksiók) lemezük borítóján ez olvasható: „És te, szegény bolond, aki ezt a lemezt a kezedben tartod, tudd meg, hogy ezzel eladtad a lelkedet, mert ez a zene, pokoli ritmusával és ördögi erejével meg fog ragadni. És ez a gyorsuló tempójú zene szünet nélküli táncra kényszerít majd.”

A „Led Zeppelin” vezető gitárosa, Jimmy Page mondta: „Egy rockkoncert valójában nem más, mint mágikus szertartás.”

A „Meat Loaf” komponistája, Jim Steinmann mondta: „Engem mindig is vonzott a természetfölötti, és tudom, hogy a rock ideális eszköz erre... Amikor a színpadra lépek, megszállott leszek.”

Az AC/DC együttes 1979-ben robbant be a „Highway to Hell” (Autópálya a pokolba) c. lemezével. Rajongók ezrei üvöltöttek velük együtt a koncerteken: „Úton vagyok a pokolba vivő autópályán... Ne tartóztassatok fel, hey, hey, hey... Igen, megyek lefelé mindvégig, a pokolba vivő autópályán.”

Számtalan más okkult, a sátánizmussal fertőzött együttest nevezhetnénk meg még, mint pl. Mötley Crüe, Demon, Mass, Withfynde, Venom, Kiss, Mercyful Fate, Iron Maiden, Deep Purple, Rainbow, Eagles, Emerson Lake & Palmer, Uriah Heep, Nazareth stb.

4. Egoizmus, lázadás és erőszak

Az egoista „vedd el - lelkületet”, amely elválaszthatatlanul a rock-kultúrához tartozik, Janis Joplin fejezte ki a „Get it, while you can” („Vedd el, amíg megkaphatod”) c. dalában. Ő maga saját alapelveinek megfelelően élt: „Élj intenzíven, szeress, ahogy csak bírsz, halj meg fiatalon!”

Nina Hagen így énekelt: „...nincs kedvem kötelességeimet teljesíteni! Nincs kötelességem sem veled, sem magammal szemben.”

A punkmozgalom megjelenési formáival beszédesen fejezi ki mindezeket a romboló, életellenes gondolatokat. Kétségbeesett, reménytelen, fájdalmas kiáltása egy haldokló korban élő ifjúságnak!

A rockzene hatásai

A rockzene élvezete nem marad a hallgatójára következmények nélkül. A hatások természetesen függenek attól az intenzitástól, amellyel az ember átadja magát ennek a zenének. A következő pontokra utalok: agresszió, düh, harag, depressziók, szorongások és kényszereselekciók, különböző mélységű transzállapot, öngyilkosságra való hajlam, természetellenes kényszerű szexualitás, akaratnélküliség, döntésre való képtelenség, eldurvulás (punkmozgalom), az izmok önkéntelen rángatózó és reszkető mozgása, szenvedély. (az ember nem tud már állandó zenehallgatás nélkül élni).

A kivezető út a dilemmából

Aki következetesen végiggondolja a rockkultúra hatásait, annak arra a következtetésre kell eljutnia, hogy általa fiatalok milliói jutnak tragikus zsákutcába.

A rockkultúra a modern gondolkodás egyenes következménye. Már korábban rámutattam a bibliai igazságra: „olyan az ember, amilyen a gondolkodása”. A modern gondolkodás Darwin fejlődéstudományával látszólag tudományos alaphoz jutott. Ebben az összefüggésben azonban sürgősen rá kell mutatnunk, hogy ezt az elméletet az utóbbi évtizedekben vezető természettudósok alapvetően megcáfolták. Érvek különböző szakterületekről származnak: kémia, fizika, matematika, őslélektan, geológia, csillagászat, genetika, embriológia, ismeretelmélet, információs elmélet stb. Nincs itt helyünk arra, hogy ezekkel az érvekkel közelebbről foglalkozzunk. A különböző tudományos munkák nyomatékosan rámutatnak, hogy kell lennie Teremtőnek. Világossá teszik, hogy a fejlődéstudomány semmiféle formájában nem képes a tényeket megmagyarázni. Ezzel szemben a teremtéstörténet nem elavult, sőt, sokkal inkább a legjobb alapot nyújtja a bennünket körülvevő valóság magyarázata számára!

Fölmerül most természetesen a kérdés, hogy ki ez a Teremtő. Megismerhetjük-e?

Szeretném megkísérelni világossá tenni azt, hogy a Teremtő a Biblia által jelentette ki magát. Az ószövetség több, mint 300 rendkívül pontos és differenciált próféciaiban jövendöli meg egy „szenvető Messiás”, egy Megváltó eljövételét. Ezek a prófétai ígéretek bizonyíthatóan a Krisztus előtti időkben keletkeztek. A Názáreti Jézusban, ebben a történelmi személyben mindezek a jövendölések szóról szóra beteljesedtek. Megjövendölték eljövételének pontos idejét, születési helyét, keresztre feszítését, a zsidóktól való elvettetését, Jeruzsálem rá következő letombolását, a zsidók szétszóratását, a föld minden országába stb.

Nincs még vallás, sem világnézet, sem babona, sem ideológia, amely kimutathatna olyan jövendöléseket, amelyeket beteljesülésük előtt évszázadokkal, sőt évezredekkel hirdettek, s amelyek maradéktalanul beteljesedtek. Ebben a Biblia páratlan, minden összehasonlítás fölött álló. Ez a tény arra utal, hogy a Biblia Istene az egyedül igaz Isten, és nincs rajta kívül más (vö. Jn 17,3 és Ézs 46,9-11). A beteljesedett prófécia hatalmasan megerősíti, hogy a Biblia Isten szava, mintegy Isten pecsétje a Biblián. Világossá teszi azt is, hogy a Názáreti Jézus valóban az Istentől küldött Megváltó.

Azt is világosan mutatja a Biblia, hogy aki személyes bűneivel az Úr Jézus Krisztushoz, Isten emberré lett örök Fiához fordul, az Istentől bűnbocsánatot és örök életet kap.

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő; megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól” (Un 1,9).

„Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta” (Jn 3,36).

Szükséges azonban, hogy minden, Isten előtt felismert bűnünket önmagunk kímélése nélkül feltárjuk és megvalljuk imádságban az úr Jézus előtt. És akkor hálát adhatunk neki, hogy azokért helyettünk elhordozta a büntetést a Golgota keresztyén.

„Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR Őt sújtotta mindnyájunk bűnéért” (Ézs 53,5-6).

Arra a kérdésre, hogy tulajdonképpen mi a bűn, a Biblia ad felvilágosítást. Pl. a Galata 5,19-21-ben ezt olvassuk: „A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek amint már korábban is mondtam: akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklük Isten országát. ”

A „paráznaság” görög eredetije a „porneia” (ebből származik a prostitúció szó, ami üzletszerű szexuális kapcsolatot jelent). Az újszövetségi jelentése: minden házasság előtti és házasság melletti nemi érintkezés. Isten a házasságon belül adta ajándékul a szexualitást, minden vele való visszaélést elítél, mint bűnt.

A „varázslás” görög eredetije „pharmakeia”. Többek között azt is jelentette, hogy „a kábítószerrel való visszaélés”, általánosabban: „okult és babonás gyakorlatok”.

Ugyanakkor csodálatos, hogy Isten nagyszerű kiutat mutat a haldokló korszak kétségbeesett ifjúsága számára. Az életnek igazi értelme van az úr Jézussal, Isten Fiával való közösségben. Van valóságos szabadulás bűnből és megkötözöttségéből. Ezért ne késlekedj az úr Jézus melletti döntéssel. Hívd Őt segítségül még ma. Vár rád!

Másfelől azonban rá kell mutatnunk a következményekre, ha valaki elutasítja az úr Jézust mint szabadítót, vagy pedig közönyösen elmegy mellette. A János 3,36-ban ezt olvassuk: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak nem lát majd életet, hanem Isten haragja marad rajta. ”

Az élő Isten minden embernek örök életet kínál, közösségben Ővele. Aki ezt az ajánlatot nem fogadja el, az csak az örök ítéletre számíthat!

Isten megtérésre való felhívása: parancs (Csel 17,30-31). Azonban milyen csodálatos parancs! Isten nem akarja, hogy egy ember is elveszen (1Tim 2,4). De kinek-kinek az örök sorsa a maga döntésétől függ.

Senki sem mondhatja, hogy a fent említett dolgok, mint a paráznaság vagy kábítószerélvezet őt nem érintik. Az idézett Galata 5,19-21 mutatja, hogy a harag, civódás, széthúzás, pártoskodás, irigység és ezekhez hasonlóak is elegendőek ahhoz, hogy az ember örökre elveszen!

Fontos, hogy ne halogassuk az úr Jézus melletti döntést. A Zsidók 3,7 felszólít: „Ma, ha az Ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket!”

Isten ma még kínálja a szabadítást. Holnap lehet, hogy már késő. A halál után ugyanis nincs többé lehetőség a megtérésre. A Zsidók 9,27 figyelmeztet: „Elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik. ”

Isten nem hív mindig. Senkinek nem ígérte meg, hogy több, mint háromszor hívja (Jób 33,29). Ezért ne szalasszuk el a lehetőséget, és figyeljünk arra, amit az 5Mózes 30,19 oly nyomatékosan a szívünkre helyez:

„Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!”

Megjegyzések a „keresztyén rockzenéhez”

Egyes keresztyén olvasó számára talán még fennáll a kérdés, hogy az ún. „keresztyén rockzene” nem jelent-e elfogadható alternatívát. Ráadásul az evangélizáció hasznos segítő eszköze is lehet, amellyel a nem keresztyéneket „ott érjük utol, ahol vannak.”

Megkísértem kimutatni, hogy a rockzene, szövegétől teljesen függetlenül, sajátos stíluseszköze miatt nem lehet semleges. Jellegéből következően eksztázisra és erotikumra ingerlő hatása van. A szellem passzivitásához vezet, és ezzel démoni terheltséghez. A Biblia viszont számos helyen hív fel józanságra és éberségre (pl.: 1Pt 1,13; 5,8; 1Tesz 5,6.8; Mk 13,37). Vele a világhoz alkalmazkodunk (vö. Róm 12,2). Aki rockevangélizáción került közelebb a keresztyénséghez, abban az az érzés támadhat, hogy a keresztyén élet éppoly dübörgő ritmusú és durva, mint a zene, amely által felkínálták azt neki. Ráadásul megnehezíti számára a gyökeres szakítást régi életével, annak minden zűrzavarával. A „békesség evangéliumának” terjesztéséhez csakis a békesség zenéje illik.

A Filippi 4,8-9-ben a keresztyén élet fontos ismérveiről olvashatunk, amelyeket a zenére is alkalmaznunk kell:

„Egyébként pedig testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe! Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok is tőlem, azt tegyétek, és veletek lesz a békesség Istene!”

Roger Liebi: Rockzene, Neww Age! c. könyvéből